

ולד חטאת פרק שלישי מעילה

יד.

עין משפט
נר מצוה

לח א מיי פ"ח מהל' ע"ז
הלכה יא טור ש"ע י"ד
סימן קמו סעיף יא:
לח ב ג מיי שם פ"ו הלכה
יב ופ"ה מהל' מעילה
הלכה ז טוש"ע י"ד סימן
קמב סעיף ח:
ב ד מיי פ"ח מהלכות
מעילה הלכה ט:
מא ה מיי פ"ח מהל'
מעילה הלכה ד:

מוסף רע"י

[illegible]

שיטה מקובצת

[illegible]

מותרת מימי אר. פירוש העובד כוכבים שעובד אותה אומר היא גופה לא מנלה יח' לדידי מנלה בתמימי והלכן צידוע צביעלה: שבאשרה יתיו בקנה עט מאי לאו דאתבר מנופשוט ט' טשכצרו הקנס ששעטו (כז) מנוף האשרה וקפאמי יתיו בקנה והקן עמנו מותר אלמא עבודת כוכבים ששחברה מנלה מותרת ומשיי הקן דקמייתי מעלמא כלומר ששעטת אלא מקניס אתריס ולא מנוף האלין יח' אזי היי של הקדש אמאי לא נהנין ולא מועלין ט' אלמא נהנין פריך לכיון שאין הקן מואלין של הקדש אמאי לא נהנין יח' אלמא מיירי בגופה מנופשוט וכת' אמאי לא מועלין הכא מיירי בגידוליו לקטו אין מעילה בגידולים ה"נ מסתברא פ"י דמיירי בלחצבר מנופשוט דאי כ"ד דלייתי מעלמא אמאי יתיו צידו לישקליה משקל כלומר טיול הקן צידו מנוף הקן אלמא ש"מ דמיירי דליחצברא בגופה ט' ולכן לא שרי ליה לטוול יח' ט' מקל צידו דלמא אתי למישקל מנוף האשרה שלא שצבר דהא אותם קניס ששכצרו דומים לאותם המוכזרים ללשאר אכל א' הוה מיירי ט' בלייתי מעלמא דלא דמי לגוף האשרה לא שייכא למיגור אטו דלמא שקיל מאשרה עממה אלמא דלאי מיירי דלחצבר מנופשוט וא"ת אמאי הורכך לומר דוכחה ט' דליירי בליחצברא מנופשוט הא ככר מוכחא שפיר מדקאמר גבי של הקדש לא נהנין יח' דהוכחה רשאוה ארי אלמא ע"י דומיא דל היי דמיירי בשל הקדש אלמא בלחצבר מנופשוט מדקאמר לא נהנין

כמו כן מיירי בשל אשרה באיתבר מגופה ים חבל עכשו מיירי
מגופה לשארה מדקאמר יתח בנהא דמיירי באיתבר מגופה וקאט
לר' יוחנן דאמר עבודת כוכבים שנאסרה מחליה אסורה ומשני א"ר אבא
א"ר יוחנן ואלום ^ה דליתוי מעלמא גזי יתח אפרווחין כלומר ממני' ואפי'
בראיתא מעלמא ליכא לאקשוי יתח דאק דקאמר יתח לא קאי אקן
דודאי הקן אסור בהנהא צין גבי הקדש צין גבי אשירה ומאי יתח יתח
יתח אפרווחים שהאפרווחים מותרים בהנהא צין גבי הקדש צין גבי אשרה
דקאמר לקמיה והשתא ניחא הכל ליתכא לאקשוי דלישקליניהו ציד דאיכא
למיתאש שמה יעלה באשרה ואלו ואלו כדנקלף דמק דקאי יתח עזמא
היו קשוי ליה אמאי לא שקל להו ים ואלו קאמר שמה יעלה ו"ל דרודאי
מעיקרא דקאמר יתח הקן עזמא ליכא למיתאש שמה יעלה ים ^ה שיכור לטול
הקן צידו בלא עליה על גבי אשרה אבל השתא דקאי יתח אפרווחים
ים דרודאי איכא למיתאש שמה יעלה כי אין נוח כל כך לטול האפרווחים
באלה הקן אם לא יעלה כי הם נמשכים כאן וכאן ולכן כריך להחזיק בקנה
השתא האפרווחים דכיון דמתני בקנה לא יטעך נעלות ואלקדש כדי להחזיק
בקנה כי הדבר קל להחזיק בקנה אף כשעומד על גבי קרקע וא"ת אכתי
אמאי של הקדש לא הניחין אף מן הקן עזמא כיון דמיירי בראייתו מעלמא
יש לומר דגורין דלמא אמר לא לחילופי בקנים המחזירים ים שפיר וא"ת
עיקרא דמאי הוה פריך דאמאי לא הקדש לא נהניו ולא שייך שפיר למגור
על מעיקרא של הקדש אמאי לא נהניו כמו גבי אשרה ולא גורין דלמא
מידי ולכן הוה פריך אמאי חיישין גבי הקדש יותר משל אשרה אבל השתא
ומפרש כסמוך אבל האפרווחים מותרים כאן וכאן ^ה דמתני יתח באפרווחים
ואשרה שיהי' הם דהכא והכא דלמא אמר לא לחילופי בקנים המחזירים
ים ומאשע ועד סופה: **אפרווחין באן ובאן** מותרין ^ה צין באשרה
והא דקאמר יתח בקנה קאי אפרווחים ויהי' גבי הקדש אפי' לא נהניו
כי לאסורה גבי הקדש י"ל דלהכי נתא לא נהניו גבי הקדש משום דצעי'
יהי' מאוס מאלו שאלו של עבודת כוכבים אפילו הכי שרי לאו אפרווחים
היו צונין היו ^ה צונין בהקפה ואלו היו נותנין בהם מעות של הקדש
היה מקדש מקמי צנין האצנים מאלו דתמנדנד מעות מקדשם ואלו ראו
היה מקדש להו לאצנים מקמי צנין אם כן לא היה יכול לפרוע שבר
השבוה בחול מחלל קדושת המעות על כל הצנין ופורעים אחר
למי שזכר אצנים כמה שקנו אותם ואם תאמר הא אמרינן פרק
הלשכה ומאי שנה משבר האומנין דהכא י"ל דשאי' תרומת הלשכה
בית דין ממנה נהקדש נדבת יחיד אפילו הקדישם למוסרם לנצור:

גותר

דלא זיטלע. זהרי לא זיטלע עודד כוכבים ציורש: ריש לקיש אמר מותר. וז' דזיטלע העובד כוכבים זבלו דמימר אמר העובד כוכבים היא גופא לא מללא שלל האילה עמלה שלא מיסגר: דאיתגר מגופיה של ואילן. וז' שיר מן העופים של אילן ועשה הקן דהיינו עזודת כוכבים שנשחברה מאליה דלא זיטלע העובד כוכבים וקמי יתיו דמשמע דמותר בשחברה: לא דייסי: העוף עזים מעלמא דעשה קן: וי דיקא נמי דקמי גבי הקדש לא נהנין ולא מועלין אי אמרש בשמלא דייסי עזים מעלמא לפי לא נהנין מדרבנן. הואיל ועל אילן של הקדש קאי ולא מועלין וקדש דייסי מעלמא אלא אי אמרת וכו': וי לעולם אימא כך דאיתגר מגופיה ואמאי לא מועלין הכא גבי הקדש וז' גבידולי הנציץ לאהר (מכאן) שחוקש קטקין וקסבר איז מטיילא גבידולי וליכא מלקח מכה וז' לעזודת כוכבים שנשחברה מאליה ולא קשיא לרבי יוחנן: ורבי וי אהבו אמר רבן יוחנן ממרחן וז' להאי יתיו ללא בקן עמלו מייירי אלא דכיון דאיתגר מגופא דלשרה קן עלמו פסור בהנאה אלא מאי יתיו בקנה בפרוחים קמייר. וי לישנא אחרינא וי היי מסתברא וי ולא שמענו משום דקמי צה ויסקליה ומשלל דמשמע שעלה בזמן וי חשקהו ידיו והא א"א שלא יהנה מן האילן: אפרוחים כלן וכלן. זין זאילן של הקדש וזין של אשרה לפי שאילן זרימין לללאין ופרוחין זכל מקום שזאילן אזל צייסם סלף וסלף אפרוחי משום דלא יידי

וּמְרִיכִין לְאֵלֶיךָ וְכֹאֲלֶיךָ עֲמָנוּ דְּמִי י וְאִפְרוּחִין שְׂרִיכִין לְאֵלֶיךָ שְׁעִדִין לֹא גְדֻלָּה וְנִמְנוֹת וְאִינִן וְאִינִן לְפָרוֹת כְּבִידִים דְּמִי וְאִסְרִי: **בְּרַגְלֵי** הַגּוֹבְרִין שְׁלֵחָהוּ **הָאֵלֵּים**. מִן הַיָּעַר שֶׁל חוּלִין לְזֹרֵךְ קְרוֹת: **מוֹעֵלִין** כְּעִלִּים. עֲמָנוּ הַמְּרִיכִים לְקְרוֹת: **לֵב שְׂפָיו**. הַמְּסוֹרֶת שֶׁמִּשָּׁפָה הַחֹרֶשׁ מִן הַקְּרוֹת: וְנִבְיָהּ. הֵינּוּ עֲלֵין שְׁלֵחָה לְפִי שֶׁהַגּוֹבְרִים לֹא קִנוּ וְהַקְדִּישׁוּ אֶלֶּא דְּכֵר הַנֶּרֶךְ לְבָנִין וְלֹא שְׂפִיחֵי וְנִבְיָה: **גַּב'** **אִמֵּר** שְׂמוֹאל בְּיוֹן **חָחוּל** וְאִתִּי **מְקַדִּישֵׁן**. כְּלֹמֶר כִּשֶּׁן בְּיוֹן בְּצֶדֶק הַיָּמִת הֵיוּ קוֹיִן לִכְרִי גִבְרִין מִמֶּנּוּ שֶׁל חוּלִין וְאִלוֹ הֵיוּ לְקוֹיִן לִכְרִי בְּצֶדֶק הַיָּמִת בְּצֶדֶק הַיָּמִת הַבְּיוֹן הֵיוּ מְקַדִּישֵׁן חָחוּלִין כִּי שְׂהִי מִצִּיחִין מִמֶּנּוּ שֶׁל הַקֶּדֶשׁ כְּשִׁעוֹר דְּמִי כִל הַבְּיוֹן וְהַשְׁכָּח שֶׁהַשְּׂבִיחִי הָאוֹמֵנִין בְּצֶדֶק וְשֶׁכֵּר הָאוֹמֵנִין וְאוֹמֵר תְּחִלָּה קְדוּשָׁה שִׁשׁ תִּתְּנֶנּוּ הַלֵּל עַל הַבְּיוֹן הַזֶּה וְנִמְנָל יֵי קְדוֹשׁ וְהַמְּנוֹת יֵאָרֵךְ לְחִלּוֹת וְיִפְרֹעִין וְיִפְרֹעִין שֶׁכֵּר הָאוֹמֵנִין מִמֶּנּוּ שֶׁחִלְּלוּ יֵי שֶׁהִשָּׁח הַשְּׂבִיחִי הָאוֹמֵנִין בְּצֶדֶק וְיִפְרֹעִין לְאֹחֶז שְׁלֹו מִמֶּנּוּ שֶׁל חוּלִין יֵי שֶׁהִשָּׁח יֵי כֹּחַ זֹרֵךְ הַבְּיוֹן יֵי לְאֹחֶז שֶׁהִשָּׁח יֵי לֵהֵן הַבְּיוֹן: **מֵאִי עֲמַמָּא**. בְּיוֹן חָחוּל מִשּׁוֹם דְּמֵאֵן דְּמִתְמַדֵּד מִשּׁוֹם בְּצֶדֶק הַיָּמִת לְאַחֵר מְקַדִּישׁ לֵהוּ וְכִיּוֹן דְּמִקְדִּישׁ לֵהוּ שׁוֹב לְאִינִי יוֹכֵל לְקִנוֹת בָּהּ דְּכֵר שֶׁל חוּלִין בְּהִדְיָא לְפִי שֶׁהַמּוֹכֵר הֵיזָּה מוֹעֵל בָּהּ לְפִיכֵךְ כִּרִּי שִׂאמֵר כִּךְ תְּחִלָּה וְכִי שִׂיזָּה מִחוּלְלִין קוֹדֵשׁ שִׂיזָּה לִידֵי הַמּוֹכֵר: מוֹכֵר

כיון דשיך למיגור אף בדאייתי מעלמא אטו אותם המחוברים בזילן איב
מקפרישת יד לומר לעולם יעד שפיר דשך למיגור מקפרישת וזכרן הוה
מעקרא ס"ד דתם בקנה קאי אקנין דקן יש דמות בהנאה ולא וויכין
לחשבה ואילן של הקדש שוים קן דקנן עצמא אסור כאלו וכלן ואף הבינים
דאשרה ויה"ש של הקדש כמו שאפרט בסמוך הלכך ליכא למיפוך מידי דהקדש
לאילן מקפרישת קן נהא למורי רבינו הרב ר' פרץ ש"י לפרש סוגיין
קין של הקדש כיון דאית ביה רוח חיים ואין ריבין לארץ דנכפיש בסמ
אין אקני ויבנים ויה"ש גבי אשרה ואמאי מנן להמירא על גבי אשרה ו
למייתי אין מועילין ו מנחם בקנה קמיי גבי אשרה דאף על גב דהו
בהנאה קן נהא למורי: "בבב"ן בחור" ואח"כ מקדישין. פירוש לא
שמחורו לעשות זנין עד שנעשה כל הבנין לא מפי טעם כלומר למע
המחיר קדושת הבנין אצטני ויהיב להו לאומינן בשכרם כדאמר ר' זאי
הלאומינן ממושת של הקדש שאין הקדש מתחלל על המלאכה אבל
שכר האומינן מאותן העשות שמחללו ויאלו לחולין וסורע מעו
תתרא לכתובות (דף קכ.) מגייה ספרים שצירושלים וטעילן שכרן מתחורו
שנאה נדבדת נדבר וכל בית דין מתנה עליהם אבל לאומינן לומר

וְלֹא קָשִׁיָּא דְּר' יוחנן וְר' אבהו: א"ר יוחנן. מרזן בפרושה דהא יתנו לאו בן מירר אלא מאי (עצמו מירר אהו: אסור): אפרווחא בן אבא כן (באילן) הקדש בן כשל אשר מותרין. משום שחורשן: וכל ב' ציצת נא וכאן אסורין. (ר' אמי) דצריכי לאילן אלא דמי אמר: אפרווחין. הן נוצתן ואינן יכולין לפרוח כביצים דמי ואסירי: אמר שמואל בונין בחלו ואחר כך מקדישין. וכן קנינן כל דנורב הבית ממעות של חולין וכנסננה מבית כלו חלו חולין וכן מקדישין אותו כן שהיו מעור. חל הבית ושכני האומות ואומות חולין קדשות שיש בכלי מעות על חולין וכן נמצא וכן ופרעין מהן שכן האומות ופרעין לאתון שלום מעות של חולין שנקנה בהן צורכי הבית: מ"ט. דב מעות לעבוד הבית לאלתר מקדיש להו וכיון דמקדיש להו איכול לקנות מהן להרדי דבר

מסורת הש"ס

(א) ע"ז מל: כל הקונוי ע"ז,
 (ב) לפי ע"ז
 (ג) גרסא חזקת: כמה דלחמי
 (ד) היה נשחט במחנה דלחמי
 (ה) ע"ז (נז), (ו) ופי' פרה עור
 (ז) ע"ז (נז), (ח) צ"מ מ' (ע"ז)
 תוספות ודלחמי: דלחמי
 (א) ומקדל: דלחמי ופי' לביס
 (ב) ע"ז שחמך מחוץ ר' צ"ק
 (ג) צ"ק מ' (ד) צ"ק מ' (ה)
 (ו) וכלן חומרי צ"ק, (ז) צ"ק
 (ח) שטק צ"ק, (ט) שחבד קול
 (י) ושם הקו מנח' ר' צ"ק
 (יא) ולקד וכל שר' ל' ליטול צ"ק
 (יב) דלחמי מעטלה
 (יג) ופלי יתח' פסחוקי טלמך
 (יד) ופלי צ"ק מעטלה
 (טו) מעטלה ר' צ"ק, (טז)
 (יז) ליטול ר' צ"ק, (יח) וכל דתמך
 (יט) צ"ק, (כ) קונוי צ"ק

הגהות הב"ח

[illegible]

רבינו גרשום

וגברים שלקחו עצים מעץ
זה חלון. לצורך קורות
מועילים בעצור נצמץ פני
לשום קורות; ולא עשיתי.
הנשרות ונכיה עליו של;
לא שלמים. שלא יבוא
עדיין שום טובב וכובס
בפרשות: 'לא יקום שמו
מותות. שלבו במעלה
כדאי העובר כובס
דמברו לאו אנופ' לא
אצלה שלח חשבר כר;
כמו לאו אדורב מברו;
שהוק שבר כן הנעפס
יש אילן אשרות ויתקן
וקחתי יתד חשמש דמור
בנהא. לא ידאיו עופס
מעלמא. דיקא נמי דקתי
גבי הקשר לא נתנו
מועילי; א' אמת שלמא
כר. מדי אורא לאו כדק
משני. כר: אורא אימא לך
אדורב אדורב אדמא. לא
נתנו לא מועילי משום
הדקושי באחא לאח כן
שברוק עסקין קוסב
אין מעלה בנעולין אכר

בגידולין דאשירה לעולם אס
יתיו יתיו באפרוחים דהא בק
דלא צריכי לאילן שטסין בכך
צריכין לאימן שעדיין לא גר
כלומר כשהיו בונין בדק הביר
מביאין ממצות של הקדש כע
הבנין קודש והמצות יצאו לח
בונין בחול משום דמאן דמר
ומה"ד הגוברים שלקחו עצים